

זמרת פיצג'רלד ואמרגן גראנט
על הגובה, במישקל

גראנט. המסיבה נקבעה במלון שרתון לשעה 12 בצהריים. עד שעה אחת ורבע לא הופיעה למסיבה הזמרת הכושית, כבדת ה' גוף. הסביר זאת אמרגנה: "כרגע מסבירים לי שקשה לאלה לקום לפני השעה אחת". העיר על כך העתונאי **נתן דונביץ**: "גוף כמו שלה באמת קשה להרים". . . . **שייקה אופיר**, שחזר לביקור בארץ ו' עומד לערוך מספר הופעות פאנומימה בפני הקהל, התחדה השבוע: "אף פעם לא ידעתי את לוח הכפל, וגם כיום איני יודע אותו. אבל ללמוד מחזה בארבעה ימים — אני יודע". . . . במסיבת-רעים הבוע הבכאי **פריי פריי** ספיקות, אם כדאי לו לנסוע לפסטיבאל הסרטים בקאן יחד עם סרטו "איי ליק מייק". שייצג את ישראל בפסטיבאל. אמר פריי: "שם מעוניינים רק בעידום וב'ב'. השיבה לו אשתו, השחקנית בתיה לאנצט: "וב'. ל. (ראשי התיבות של שמה) לא מעניין?". . . . כאשר הציגו בפני המשורר **אברהם שלונסקי** את ראש עיריית אילת, **יוסף לוי**, אמר שלונסקי: "אה, זהו איש, שיש לו יותר ראש מאשר עיר". . . . השחקין המהיר ושחקן כדור המים הדו-סאפריקאי, **אוברי קפלן**, עז' מד להגיע בימים הקרובים לישראל. חלומה הגדול של אוברי הוא להופיע במדי נב' חרת כדור-המים של ישראל נגד ניבחרת ארצו החזקה. עד אז יצטרך לטפל בלהקה גדולה של נערות המתעדת לצוד אותה, אחרי שתבחרו הישראלית הקודמת, הדוגמ' **נית פונייה מלי**, נישאה לאמריקאי וירדה מארץ. . . . כהממיה עד מאוד התגלתה השבוע קריינית קול-ישראל, **חנה אריה**. חנה, שהשתתפה בטקס הנחת אבן הפינה למיתקן ורחין באילת, בתור קריינית, עברה בין האישים שהיו צריכים לחתום על מג' לתיאטרון והחתימה אותם. כהממיה, כבר הצטופפו המוזמנים סביב אבן-הפינה. חנה נטלה את המגילה ורצה עימה אל הבור, כדי שיספיקו להסמינה מתחת לאבן-הפינה. אלא שבדרך עצר אותה דובר משרד ה' פיתוח, **ז'אקו פרחי**, לקח מידיה את המגילה והתביאה במקום סתר. רק אז למדה חנה-ילה שאין מסמינים מגילות באבן-פינה.

★ ★ ★

בדיחת השבוע

סיפר **דויד קאר**, נשיא חברת פייר בנקס וייטני, השותפת למשרד הפיתוח ב' הקמת מיתקן זרחין: "למוזיאון-דרכים ב' אמריקה הגיעה מכונת-משא. אולם הנהג לא עזר ליד הקיוסק, אלא טפח במקל על פח המכונת, וקרא לעבר המוכרת: "מהר, מהר, סנדביץ!". הוא עשה סיבוב במכונתו, סביב למזנון, לקח את הכריך שהגשישה לו המוכרת. בסיבוב נוסף, הוסיף לדפוק ברעש גדול על מכונתו וצעק: "מהר, מהר, בירה!". שוב עשה סיבוב ונטל את הבירה, כשהוא דופק על פח מכונתו. אמרה לו המוכרת: "זה שאחך ממנה, אני מבינה, אבל למה אתה צריך לדפוק במכונתך כל הזמן?". הסביר צאצא: "המכונה שלי סוחבת רק ארבעה טון. יש לי מיטען של חמישה טון ציפורים. אני מרעיש כדי להתחזק חלק מהציפורים באחיר."

אנשים

פולה והנודניק

גיבורת השבוע היתה רעייתו של ראש הממשלה, **פולה בן-גוריון**. היא זכתה לכתיבה גדולה אודותיה בניוירוק טיימס, ש' ציין כי היא "בעלת לב חם ולבבית, היא מצטיינת גם בכנות, תכונה העשויה לגבול בחריפות וחוסר טאקט כלפי אלה החולקים על דעתה. אך גם שהערתיה חריפות, הן מתוארות אף כאינטליגנטיות". פולה עמדה גם במרכז סיפורים נוספים. כך, למשל, טילפנה אשת ביג'י לנשיא ההסתדרות ה' ציונית, **ד"ר נחום גולדמן**, שבא לביקור בארץ, ושאלה אותו: "למה אתה לא מבקר אותי?" השיב הד"ר: "אני רק ארבעה ימים בארץ ופשוט אין לי זמן". אמרה פולה: "אבל בן-גוריון יש לך זמן!" ה' נצל גולדמן: "בן-גוריון זה בשביל פולי-טיקה". אולם פולה עדיין לא נכנעה: "יש לך זמן גם בשביל בחורות". אבל את לא בחורה", סיים גולדמן את הדיבור. . . . בעת שביקרה יחד עם בעלה במשלחת ה' ארכיאולוגית במידבר יהודה, הוצגו בפני ה' הממצאים הארכיאולוגיים שהתגלו ב' מתחם של **פסח בראדון**. כשהתפורו הנאספים, לקחה עימה פולה את אחד ה' מימצאים. כאשר ניסו לרמוז לה כי המימ' צאים אינם לחלוקה עדיין, השיבה פולה: "אני אשתו של בן-גוריון". רק אחרי שיכנו' עים נוספים, הסכימה להשאיר את המימצא במקום. . . . מספר ראש המועצה האזורית תמר, **יהודה אלמוג**: בדרך לחפירות ביקרה פולה גם אצלנו, ופנתה אלי בטענה: "למה אתה לא שולח לי מלפפונים?" אמרתי לה: "מאין אקח מלפפונים?" השיבה היא: "לא חשוב. אתה יודע שבן-גוריון אוהב מלפפונים". לא היתה לי ברירה, ואמרתי בעין-גדי שיכינו לה חבילה גדולה של מלפפונים. . . . כאשר ביקר ביג'י באילת, בתקופה האחרונה, הוא ניגש לשוחח עם פועלי הנמל. ברגע שהחלה השיחה, ה' בנונה פולה על השעון בידה, וכעבור חמש דקות בדיוק הודיעה לשלישו הצבאי של ראש-הממשלה, **אלתר-משנה חיים בן-דויד**: "תקח כבר את הנודניק הזה מ' כאן!". . . . לרגל הכינוס השביעי של ה' פועל, הכין משרד הדואר בול מיוחד עליו מצויר ספורטאי עברי גאה, כשבדיו כיוון והוא מבלט את חזהו החשוף. ככל ההצעות לבולים, עבר גם ציור הבול זה דרך ה' חזקה הבינמשרדית להוצאת בולים חדשים. אולם בישיבה זו של ההעדה לא נוכח שר הדואר, **בנימין מינץ**, שהיה חולה, אותה שעה. כאשר החליט השר וחזר למשרדו, ראה שם את הפולס הבול, ציחה מיד לשנות את הציור המוצע. לפי פקודתו הולבש הספורטאי העברי, גופיה.

★ ★ ★

ד"ש חפוס

למרות הכוונות המיוחדות שהוכרזה גם השנה במערכות העתונים, כדי לא ליפול קורבן למתיחות הראשון באפריל, נפל נתון אחד בפח שטמנו לו. החיפאי **אורי שיקה**, צילצל למערכות העתונים, הודיע להם כי באוניה ציון, שהגיעה לנמל חיפה, באו מספר כוכבי-קולנוע. רק יומון מפ"ם, ע' המשמר, נתפתח להדפיס את הידיעה — וביום ראשון הופיעו בו השורות כדלקמן: באוניה ציון, שהגיעה ביום ו' מארצות הברית, הגיעו בין השאר שחקני-הקולנוע **סנדרה די** ובעלה **בובי דארין**. . . . לעומת זאת החמיץ עתונאי אחר ידיעה, בשל הכוונות המפורות. **אריה אבנרי**, סופר ידיעות אחרונות, קיבל בשבת ידיעה טלפונית, בה נמסרו לו, מפי צל-עיתונות אחר, פרטים על מעצרו של **שלום כהן**, ראש מערכת העולם הזה, ועל החיפוש ב'

גימים, בחן מאופק, את יכולתו של האמן. ואילו שתי תמונות הגוש היחידות שבתע' רוכה, שנשמרו עלייז' חברו ללימודים של ברצינסקי, תוסטות בסגנוניות היראליסטית והפוליכרומית.

אמר אחד המבקרים, מעריך ותיק של בר-צ'ינסקי: "כאן אפשר לראות רק טיפה מכושור של חנוך. מי שרוצה לחזות ב' נושאי היהודים והלא-יהודים ביתר פירוט, יפנה למיטב הגאלריות האירופיות."

מוסיקה

הדוכה ומיתר הכינור

אלה פיצג'רלד ושייטי אופ' קר פיטרסון, המופיעים השבוע בישראל, מביאים אלינו, בפעם הראשונה, קונצרט של מוסיקת ג'ז אמיתית בביצוע מועלה. לרבים מן המאזינים הישראלים, שהיו גיללים ב' עבר לביקור להקות שהיו כביכול תזמורות ג'ז, נגרמה הפתעה בלתי נעימה. שכן צחת זה אינו משמיע מנגינות פופולאריות של מוסיקה לריקודים בקצבים מטורפים, או שירידיה כושיים ובלון. זהו ג'ז אמיתי, מור' סיקה עממית אמריקאית במיקצבים משת' נים ובעיבוד מוסקלי ברמה גבוהה ביותר. מחוץ לתחומי ארצות-הברית, מעטים הם המבצעים מוסיקה זו ברמה דרושה, ומעטים הם גם מביניה ומעריציה. שלישית הג'ז של אוסקר פיטרסון נמנית על להקות הג'ז ה' משובחות ביותר. ואילו אלה פיצג'רלד, ה' זמרת הכושית המופיעה בחלקה השני של התוכנית, מלחה ברביעיה משלה, עומדת ב' שורה הראשונה של זמרות הג'ז.

כאשר עולה אלה לבמה, גבוהה קומה ושופעת בשרים, היא מהלכת בתנועות של דוכה גדולה. יש לה צורת אם טיפוסית, ולפני שהיא מתחילה לשיר, דוכה היא לאם של הציתוריסר ילדים, העומדת לשיר כדי להשתחשק. אולם מן הרגע, בו התחילה ל' חיץ בעיניה ולהשמיע את קולה, היא כו' בשת את הקהל כבר בטונים הראשונים שהיא משמיעה. היא מצטיינת בקול רווי הבעה ובטכניקה קולית מושלמת. מהשמעת שיר נוגה, אטי וחרשיש, בו יש קולה גינים של מיתר כינור עדינים, היא עוברת ללא הפסקת נשימה למיקצבים סוערים, להטוטים קוליים, בהם נשמע קולו כתרור' עת חוצרה בטונים גבוהים.

בלי מחיאת כפיים. הלהקה המקור' רית, בה נכללת רק שלישייתו של אוסקר פיטרסון, נקראת בשם ג'ז בפילהרמונית. שם זה עורר עליו את חמתה של התזמורת הסימפונית הישראלית, שראתה בו שימוש בלתי הוגן. למעשה, נקבע השם מאחר ש' הופעתה הראשונה של הלהקה, בשנת 1949, נעשתה באולם התזמורת הפילהרמונית בניו יורק. האמנים המופיעים בחלקה השני של התוכנית, עמה יוצאת הלהקה מדי שנה ל' סיור ברחבי העולם, מתחלפים. למעשה מת' חלפת גם התוכנית שמגשישה הלהקה מדי ערב, בהתאם למצב רוחם של האמנים.

אם חשב מישור שאמני הג'ז מעדיפים לבצע את המוסיקה שלהם בהשראת אולמות מועדוני לילה דחוסים ודחיי עשן, מעיד אוסקר פיטרסון על ההיפך מהנחה זו. פי' טרסון, המנהל בית-ספר לג'ז בטורונטו, קאנדה, ושהוא בעצמו מלחין ג'ז ידוע, נוסף להיותו פסנתרן מחוגן, טוען: "אם משמעים ג'ז במועדוני לילה, הרי זה מ' טעמים כלכליים. אנו מעדיפים לנגן באול' מות קונצרטים."

קהל הישראלי, שאינו רגיל במופעים מעין אלה, מפסיד את הופעותיה של הש' לישיה וכן את שירתה של הזמרת בתשור' אות כפיים קצובות, כאילו כדי לעזור, כפי שהורגל במופעים קירקסיים אחרים. אמני הג'ז מעריכים את ההתלהבות, אולם מציי' גם כי מחיאת הכפיים מבלבלת אותם.

מאחורי הקלעים

המרגנים מתאחדים

פדר פסח שני נערך ביום שישי השבוע, מיד לאחר לילה-הסדר המסורתי, ב' ביתם של שחקן הקאמרי אורי לוי והקריינית טלילה בן-זכאי. הסדר, שנמשך עד לשעות המוקדמות של הבוקר, נערך לכבודו של שייקה אופיר. השתתפו בו כל ותיקי ה' צ'יטורון וכן להקתו של אוסקר פיטרסון, בפניהם הציג שייקה קטעים מאותם הימים . . . **שדושת הדוברים באמרגני יו' ראל**, גודיק, וברט וגילון, החליטו לאחר את עסקיהם כדי שהיבוא האמנותי, שכל אחד מהם מביא, לא יפריע לשני. . . . **להתחרות פרועה** על שר האמנים, ש' יופיעו בבמות הבידור ביום העצמאות, גורם מיהלה ההסברה. אנשי המנהל מציעים ל' אמנים סכומים גבוהים מאלה שהציעה להם עיריית תל-אביב, כדי למשכם לבמותיהם.

פסוקי השבוע

- **ראש הממשלה, דויד בן-גוריון**, ביובל ההסתדרות החקלאית: "אני אולי אהיה עוד פועל חקלאי."
- **הנ"ל**, בראיון עתונאי: "גורלו של האיש אייכמן באמת לא חשוב כלל, בעניין זה חשוב החינוך."
- **שר-הדואר, בנימין מינץ**: "אייכמן איננו דוחה שבת, וכל משפט אייכמן כולו אינו שחה חילולה של שבת אחת."
- **יוסף אלמוג**, מזכיר מפא"י: "כנסת-בחירות פנימי: יהיה זה הישג גדול למפא"י אם תרד במקצת בבחירות."
- **הד"ר הרצל רוזנבלום**, עורך ידיעות-אחרונות, בהתייחסו למלשינים בפני מס ההכנסה: "אפילו מס ההכנסה — המדינה מחתרת עליו, כשצריך לגבותו מפרועה."
- **יוסף נחמאיאם**, המפקח הכללי של משרת ישראל: "יש חשש שמתפתח אצלנו דור צעיר של עבריינים מקצועיים."